

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă,
Ala Cobăneanu, Galina Stratulat,
Oleg Sternioală, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Sietate pe Acțiuni,

în pricina civilă privind raportul final și bilanțul de lichidare în proces de insolabilitate intentat în privința debitorului Societatea Comercială „Plextor” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, prin care a fost aprobat raportul final și bilanțul de lichidare, a fost lichidat și radiat din Registrul de Stat al debitorului și considerate stinse creanțele existente la moment,

CONSTATĂ:

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 04.10.2010 a fost respinsă cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Plextor” SRL c/f 1003600019309, cu sediul în mun. Chișinău, str. Petricani nr. 21, of. 207, în legătură cu lipsa masei debitoare. S-a intentat procedura de lichidare față de SC „Plextor” SRL.

În calitate de lichidator a fost desemnat Popa Valeriu, care urma să prezinte pînă la data examinării cauzei raportul final și bilanțul de lichidare.

În urma examinării raportului final și bilanțul de lichidare prezentat de lichidator s-a constatat că lipsește masa debitoare pentru a acoperi creanțele creditorilor cît și pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, s-a aprobat raportul final și bilanțul de lichidare al SC „Plextor” SRL. S-a lichidat și s-a radiat din Registrul de Stat al debitorului SC „Plextor” SRL IDNO 1003600019309, mun. Chișinău, str. Petricani nr. 21, of. 207 și s-au considerat stinse creanțele existente la moment.

Pentru a hotărî astfel, instanța de insolabilitate a invocat prevederile 135, 149 al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, menționînd că la moment nu există careva bunuri în masa debitoare ce ar permite acoperirea cel puțin a cheltuielilor de judecată.

Considerînd ilegală hotărîrea instanței de insolvabilitate, la 29 iunie 2016, BC„Victoriabank” SRL a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, repunerea în termenul de atac cu recurs în legătură cu faptul că despre hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016 aflat abia la 24.06.2016 și casarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat ilegalitatea hotărîrii contestate, menționînd că la caz în lumina celor expuse au fost grav încălcate prevederile art. 135, al. (6) al Legii insolvabilității care prevede că prin încetarea procesului, debitorul se descarcă de obligațiile pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului cînd este tras la răspundere subsidiară în modul prevăzut de lege. Prin urmare, instanța de apel a dispus de a considera stinse creanțele existente la moment, cu toate că este în derulare procesul de atragere la răspundere subsidiară a factorilor de răspundere culpabili ale debitorului.

Conform recipisei anexate la materialele cauzei se conchide cu certitudine că hotărîrea motivată a instanței de apel din 25 ianuarie 2016 a fost recepționată de către reprezentantul recurentului BC„Victoriabank” SRL la data de 17.06.2016.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că recurentul a depus cererea de recurs în termenul prevăzut de lege. Prin urmare cererea de repunere în termen a cererii de recurs urmează a fi admisă, or, potrivit art. 116 alin. (3) CPC, „La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.)”.

În această ordine de idei, colegiul constată că solicitarea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului este întemeiată și urmează de a fi admisă, or, recurentul la caz a prezentat probe ce justifică omiterea termenului de procedură.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarat împotriva hotărîrii date în instanța de fond și verificînd, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărîrii atacate, Colegiul conchide că recursul declarat urmează să fie admis cu repunerea acestuia în termenul de atac, pornind de la următoarele.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit reține că la adoptarea hotărîrii contestate, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci cînd fondul a fost cercetat superficial.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După ce rezultă din materialele cauzei, recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență, prin care a fost aprobat bilanțul de lichidare al SC„Plextor”SRL, fiind dispusă încetarea procesului falimentului simplificat, considerarea ca stinse a creanțelor creditorilor față de debitor și radierea debitorului din Registrul comercial ținut de Camera Înregistrării de Stat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanței de insolvență ca fiind ilegală, din următoarele considerente.

Conform art. 135 alin. (5) al Legii insolvenței, în cazul lipsei masei debitoare, instanța de insolvență, odată cu aprobarea bilanțului de lichidare, adoptă o hotărâre de încetare a procesului, prin care dispune și radierea debitorului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice în care este înscris.

Pornind de la prevederile legale menționate, instanța de recurs reține că aprobarea bilanțului de lichidare și adoptarea unei hotărâre de încetare a procesului, prin care dispune și radierea debitorului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice în care este înscris, este condiționată de lipsa masei debitoare.

În acest sens, lichidatorul prioritar trebuie să întreprindă toate măsurile pentru depistarea masei debitoare.

Prin urmare, Colegiul susține afirmația recurentului cum că lichidatorul, la întocmirea raportului final, nu a ținut cont de faptul că debitorul nu poate fi lichidat din moment ce este participant în cadrul unui alt proces de judecată ce se la moment se află pe rolla Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, potrivit căruiaare loc transmiterea în posesie a bunurilor grevate cu garanții în favoarea Băncii, iar SC„Plextor”SRL are calitatea de intervenient accesoriu în proces. Or, instanța de apel la caz, a dispus de a considera stinse creanțele existente la moment, cu toate că este în derulare procesul de atragere la răspundere subsidiară a factorilor de răspundere culpabilă ale debitorului.

În același timp, Colegiul menționează că pe parcursul derulării procesului de insolvență, lichidatorul nu a întreprins măsurile consemnate la art. 104-105 din Legea insolvenței în vederea anulării actelor juridice dacă ele au afectat bunurile debitorului.

Totodată, instanța de recurs conchide că, atât lichidatorul SC„Plextor”SRL cât și instanța de insolvență, au examinat chestiunea privind aprobarea bilanțului de

lichidare și radierea întreprinderii, fără a examina chestiunea privind atragerea la răspundere subsidiară a factorilor de decizie a debitorului care au dus la insolvența debitorului, fără a se expune pe marginea acestei chestiuni.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs constată că prima instanță nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat toate circumstanțele cauzei, care, însă, necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru aprobarea bilanțului de lichidare, încetarea procesului falimentului simplificat, considerarea ca stinse a creanțelor creditorilor față de debitor și radierea debitorului din Registrul comercial ținut de Camera Înregistrării de Stat.

În aceste condiții este evident că instanța de insolabilitate, examinând pricina, nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a cererii lichidatorului, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pe cale de consecință și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Astfel, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție v-a admite recursul declarat, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Scaietate pe Acțiuni.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, în pricina civilă privind examinarea raportului final și bilanțului de lichidare în proces de insolabilitate intentat în privința debitorului Sociatatea Comercială „Plextor”

Societate cu Răspundere Limitată, și remite cauza la rejudecare în instanța de insolvență - Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Iuliana Oprea